

یاران عزیز الله ابھی

با تبریک به مناسبت عید مبارک صیام و عید نوروز و با آرزوی سالی مملو از موفقیت و خدمت به عالم انسانی و با امید به اینکه از ایام مبارکه صیام بهره روحانی بسیاری کسب نموده باشید برنامه ضیافت با عنوان " سالی نو، تعهدی نو" و نیز برنامه جشن نوروز و شروع سال جدید تقدیم میگردد امیدواریم در کنار هم لحظاتی مملو از روحانیت و سرور را تجربه نمائید.

تأییداتتان مدام

- لطفا در صورت وصول، پیام نوروز سال جدید جایگزین پیام مندرج در برنامه گردد

بیت العدل اعظم الہی میفرمایند:

وضع پریشان دنیا فقط باید باعث افزایش تعہد ما در پیگیری مجہودات سازندہ گردد. حضرت بہاء اللہ انذار میفرمایند: "مردمان را بیماری فراگرفته بکوشید تا آنها را بہ آن درمان کہ ساختہ دست توانای پزشک یزدان است رهایی دهید."

ژانویہ ۲۰۱۹

عنوان: سالی نو تعہدی نو

قسمت روحانی

۱-مناجات شروع

۲-لوح مبارک حضرت بہاء اللہ

۳-لوح مبارک حضرت عبدالبہاء

قسمت اداری

۴-بیانات مبارکہ حضرت ولی امراللہ

۵-قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الہی

۶-قیام بہ خدمت

۷-برنامہ نونہالان و نوجوانان

۸-شور و مشورت

قسمت اجتماعی

۹-انس و الفت

۱۰-مناجات خاتمہ (بہ انتخاب جمع)

هُوَ اللهُ

ای خداوند مهربان قلوب را به نور هدایت کبری منور فرما. جانها را به بشارت عظیمی حیات بخش چشم ها را به مشاهده انوارت روشن کن. گوشها را به استماع ندایت شنوا فرما. ما را در ملکوت تقدیست داخل نما و بنفثات روح القدس زنده کن. حیات ابدیه بخش، کمالات آسمانی عطا فرما. خداوندا جانهای ما را فدای خود کن و ما را روح جدید گرم نما. قوتی آسمانی ده، سرور ابدی بخش، موفق به خدمت عالم انسانی نما، سبب الفت بین قلوب کن، خداوندا ما را از خواب بیدار فرما و عاقل و هوشیار کن تا به اسرار کتاب مقدّست واقف گردیم و به رموز کلمات پی بریم، توئی مقتدر توئی دهنده توئی مهربان.

ع ع

مناجاتهای چاپ آلمان ص ۴۳۹

۲-لوح مبارک حضرت بهاء الله

یا ابن اسمی از برای تو تأیید میطلبیم که ما بقی ایام را در خدمت مالک آنام صرف نمائی به شأنی که سزاوار این امر اعظم و نباء عظیم است. لازال اقبال و توجه و قیام آن جناب لدی الوجّه مذکور...انشاء الله به قمیص جدید عنایت حق جل جلاله، مزین باشی و به انوار عرش، منور

حدیقه عرفان ص ۱۰۵

۳-لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

هُوَ اللهُ

نامهات رسید و سبب سرور گردید تا بحال خدمت بملکوت ابهی نمودی و موفق گردیدی امیدوارم که من بعد بهتر شوی و بیشتر خدمت نمائی. الحمدلله ملحوظ نظر عنایتی و مشمول الطاف بینهایت. روز بروز قدم پیشتر نهی و بحلق و خوی و روش و سلوک، خوشتر گردی تا سبب هدایت جمعی شوی و باعث روشنائی اقلیمی گردی و علیک البهآء الابهی ع ع

مکاتیب ج ۷ ص ۲

ساعت بحرانی و مشحون از مقدرات است. جامعه جوان که روحاً شجاع و دارای تجربه وافیه و سابقه‌ای موفق و منصور بوده، در حالی که به مسئولیت‌های آینده خود واقف و برعلویت رسالت جهانی خویش آگاه و با عزمی راسخ در راه سرنوشت خود گام برمی‌دارد، مواجه با مسئولیت‌های متعدّد و متنوع و در عین حال مبرم و مبارکی است که یکی پس از دیگری متتابعاً به آن هجوم آورده است. اوضاع عالم تاریک و خطرناک است و صدای غرشهائی که از دور و نزدیک شنیده میشود دلالت بر وخامت اوضاع آینده قریب جامعه دارد که به نحوی آسف بار از هم پاشیده است.. وقت تنگ است فرصتها هرچند با گذشت زمان افزایش مییابد اما بعضی تا یک قرن دیگر و برخی هیچوقت دیگر تجدید نخواهند شد. هر قدر مبارزه شدید و وظائف متعدّد و وقت تنگ و وجهه عالم تاریک و منابع مادی جامعه جوانی که تحت فشار است محدود باشد، ولی منابع دست نخورده نیروی آسمانی که بتوان از آن استفاده نمود دارای قدرت بی‌حساب است و اگر کوشش لازم روزمزه انجام گیرد و از فداکاری ضروری با سرور و بهجت استقبال شود، نفوذ نیروبخش آن فیضان نماید

حصن حصین ص ۱۱۲

۵- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی

امید است که آن یاران عزیز برای تعهد مسئولیت های این اوقات بحرانی قیام نمایند، و امید است که هر یک از آن عزیزان بتوانند نام خود را در این برهه کوتاه از زمان که پر از امکانات و امید برای عالم بشریت است ثبت نمایند. برای آنکه خاطر شما در اثر وقایع ناگوار این دوره تغییر و تحول متشّت نگردد نصایح هدایت بخش مولای حنون حضرت ولی امرالله را به خاطر آرید که میفرماید:

«ما که موجودات حقیری هستیم نمی توانیم در چنین مرحله بحرانی تاریخ طولانی و پر حوادث نوع بشر واضحاً کاملاً درک کنیم، بشر آغشته به خون که از بدبختی خدای خود را فراموش کرده و به حضرت بهاءالله اعتنا ننموده چه مراحل متتابعه دیگری از عذاب و فنایش تا رستاخیز نجات نهائیش باید طی گردد بلکه وظیفه ما آن است که با وجود مغشوش بودن اوضاع و مظلم بودن مناظر حاضره و محدود بودن وسائلی که در دسترس داریم با کمال مسرت و اطمینان و استمرار زحمت کشیده به هر وسیله که ممکن باشد به سهم خود کمک کنیم تا قوائی که حضرت بهاءالله ترتیب داده و اداره می فرماید به جریان افتاده نوع انسان را از وادی بدبختی و مذلت به اعلی رفرق قدرت و جلال برساند.» (ترجمه)

رضوان ۱۵۳ بدیع

حضرت عبدالبهاء میفرمایند: قرن‌ها بگذرد و دهرها به سر آید و هزاران اعصار منقضى شود تا دیگر بار چنین فرصتهائی که اکنون در دست داریم فراهم آید. هر ساعتی از این ایام بسیار گرانقدر و ارزشمند است... حال زمان آن است که سهم و نقش خود در این نمایش عظیم را مدّ نظر قرار دهیم چه میتوان کرد که از این همه مواهب بهره ای گرفت چگونه میتوان به بهترین وجه قیام کرد؟ و فرصتها را این فرصتهای طلائی و بی مثل را که شاید دیگر حاصل نشود، مغتنم دانست؟ حضرت ولی امرالله فرموده اند که بعضی از فرصتها فقط یک مرتبه در طول عمر حاصل میشود بعضی هر صد سال یک بار و برخی فقط یک مرتبه و بس. بیایید از این پس هر یک از فرصتها را که سر راه ما قرار میگیرد مغتنم بدانیم چه که نمیدانیم این فرصت کدامیک از سه مقوله فوق است.

... خطاب به ماست که حضرت ولی امرالله این بیان روحبخش را صادر کرده اند: "کجایند نفوس روحانیه ای که اکنون اغتنام فرصت نمایند و در خدمت به امر الهی به جلال و عظمت ابدی و فنا ناپذیر نائل گردند؟ و نیز میفرمایند: نفوسی که طالب ابدیت و جاودانگی اند قدم به میدان گذارند و ندای الهی را بلند کنند آنها از انتصارات روحانیه ای که کسب خواهند کرد متحیر خواهند شد."

منتظر کس دیگری نشوید سهم خویش را ادا کنید . در صورت لزوم میتوانید به تنهائی از عهده این کار برآیید.

... حضرت ولی امرالله به ما اطمینان میدهند "نفس تلاش برای خدمت هر قدر که فرد احساس کند که ناچیز است جاذب عنایات و تأییدات الهیه است و فرد را برای ایفاء وظیفه آماده و مستعد میسازد... بیت العدل اعظم الهی به ما توصیه میفرمایند که: "باید فرصتهای موجود را مغتنم بدانیم و با اطمینان به اینکه جمیع امور در ید قدرت الهیه است و اینکه اگر نقش خود را ایفاء کنیم فتح و ظفر کلی و قطعی مسلماً از آن ما خواهد بود، پیش برویم."

قیام به خدمت به قلم ویلیام سیرز

برنامه نوروز

۱- لوح مبارک نوروز

۲- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء

۳- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی

۴- نوروزدر آئین بهائی به قلم کریستوفر باک

۵- نوروز هویت بهائی و جامعه سازی

۶- ذکر دسته جمعی "یا الله المستغاث"

لَكَ الْحَمْدُ يَا إِلَهِي بِمَا جَعَلْتَ النَّيْرُوزَ عِيدًا لِلَّذِينَ صَامُوا فِي حُبِّكَ وَكَفُّوا أَنْفُسَهُمْ عَمَّا يَكْرَهُهُ رِضَائِكَ، أَيُّ رَبِّ اجْعَلْهُمْ مِنْ نَارِ حُبِّكَ وَحَرَارَةِ صَوْمِكَ مُشْتَعِلِينَ فِي أَمْرِكَ وَمُشْتَغِلِينَ بِذِكْرِكَ وَتَنَائِكَ، أَيُّ رَبِّ لَمَّا زَيَّنْتَهُمْ بِطِرَازِ الصَّوْمِ زَيَّنْتَهُمْ بِطِرَازِ الْقَبُولِ بِفَضْلِكَ وَإِحْسَانِكَ لِأَنَّ الْأَعْمَالَ كُلَّهَا مُعَلَّقَةٌ بِقَبُولِكَ وَمَنْوُطَةٌ بِأَمْرِكَ، لَوْ تَحَكَّمْ لِمَنْ أَفْطَرَ حُكْمَ الصَّوْمِ إِنَّهُ مِمَّنْ صَامَ فِي أَزَلِ الْأَزَالِ وَلَوْ تَحَكَّمْ لِمَنْ صَامَ حُكْمَ الْإِفْطَارِ إِنَّهُ مِمَّنْ اغْتَبَرَ بِهِ ثَوْبُ الْأَمْرِ وَبَعْدَ عَنْ زَلَالِ هَذَا السَّلْسَالِ، أَنْتَ الَّذِي بِكَ نُصِبَتْ رَايَةٌ أَنْتَ الْمَحْمُودُ فِي فِعْلِكَ وَازْتَفَعَتْ أَعْلَامُ أَنْتَ الْمُطَاعُ فِي أَمْرِكَ، عَرَّفْ يَا إِلَهِي عِبَادَكَ هَذَا الْمَقَامَ لِيَعْلَمُوا شَرَفَ كُلِّ أَمْرٍ بِأَمْرِكَ وَكَلِمَتِكَ وَفَضْلَ كُلِّ عَمَلٍ بِإِذْنِكَ وَإِرَادَتِكَ، وَلِيَبْرُوا زِمَامَ الْأَعْمَالِ فِي قَبْضَةِ قَبُولِكَ وَأَمْرِكَ لِئَلَّا يَمْنَعَهُمْ شَيْءٌ عَنْ جَمَالِكَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ الَّتِي فِيهَا يَنْطِقُ الْمَسِيحُ الْمَلِكُ لَكَ يَا مُوجِدَ الرُّوحِ وَيَتَكَلَّمُ الْحَبِيبُ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَحْبُوبُ بِمَا أَظْهَرْتَ جَمَالَكَ وَكَتَبْتَ لِأَصْفِيائِكَ الْوُزُودَ فِي مَقَرِّ ظُهُورِ اسْمِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي بِهِ نَاحَ الْأُمَمِ إِلَّا مَنْ انْقَطَعَ عَمَّا سِوَاكَ مُقْبِلًا إِلَى مَطْعِ ذَاتِكَ وَمَطْهَرِ صِفَاتِكَ، أَيُّ رَبِّ قَدْ أَفْطَرَ الْيَوْمَ غُضُنُكَ وَمَنْ فِي حَوْلِكَ بَعْدَ مَا صَامُوا فِي جِوَارِكَ طَلَبًا لِرِضَائِكَ، قَدَّرَ لَهُ وَلَهُمْ وَلِلَّذِينَ وَرَدُوا عَلَيْكَ فِي هَذِهِ الْأَيَّامِ كُلَّ خَيْرٍ قَدَّرْتَهُ فِي كِتَابِكَ ثُمَّ ارزُقْهُمْ مَا هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ.

«..باری در این دور بدیع نیز این روز بسیار مبارک است، باید احتبای الهی در این روز به خدمت و عبودیت موقّق شوند، با یکدیگر در نهایت الفت و محبت و یگانگی دست در آغوش شوند و به کمال فرح و سرور به ذکر جمال مبارک مشغول گردند و در فکر آن باشند که در چنین یوم مبارکی نتایج عظیمه حاصل شود و امروز نتیجه و ثمری اعظم از هدایت خلق نیست، زیرا این خلق بیچاره از جمیع مواهب الهیه علی الخصوص ایران و ایرانیان بی‌نصیب مانده‌اند. احتبای الهی در چنین روزی البته باید یک آثار خیریه صورتی یا آثار خیریه معنویّه بگذارند که آن آثار خیریه شمول بر جمیع نوع انسانی داشته باشد، زیرا در این دور بدیع هر عمل خیری باید عمومی باشد یعنی شمول بر جمیع بشر داشته باشد، اختصاص به بهائیان نداشته باشد. در جمیع ادوار انبیاء امور خیریه تعلق به نفس آن ملت داشت مگر مسائل جزئیّه مثل صدقه که تجویز شمول بر عموم داشت؛ اما در این دور بدیع چونکه ظهور رحمانیت الهی است جمیع امور خیریه شمول به جمیع بشر دارد بدون استثناء؛ لهذا هر امر عمومی یعنی که تعلق به عموم عالم انسانی دارد الهی است و هر امر خصوصی و مشروعی از مشروعات عالم انسانی که تعلق به عموم ندارد محدود است. لهذا امیدم چنانست که احتبای الهی هر یک از برای عموم بشر رحمت پروردگار باشند و علیکم البهاء الابهی.

ع ع

۳- قسمتی از پیام بیت العدل اعظم الهی

ای یاوران جمال ابهی، اگرچه افق عالم تیره به نظر می‌رسد و آشفستگی و سردرگمی عالمیان را بس مضطرب و پریشان نموده است اما فرارسیدن بهار جان‌پرور و نعمت‌های بی‌کران الهی در هر سال جدید یادآور این حقیقت است که سردباد زمستانی هرچند شدید است سرانجام با گرمای خورشید بهاری فرو نشیند، ظلمت شب را روشنایی روز در پی است و غبار خزان را نیشان ربیع خواهد شست. پس با توسل به قوای بی‌پایان روحانی نهفته در خود، جهد نمایند تا مظهر دلگرمی و امید برای خویشان و دوستان باشید، سبب قوت قلب همگان و عامل تسکین درد دردمندان گردید، و لهیب عشق حبيب را مشعل متین شوید. این بندگان آستان ضمن اظهار همدردی با همه اهل جهان و مردمان شریف ایران، شما عزیزان دل و جان را به ادعیه خالصه قلبیه در اعتاب مقدسه علیا برای گشایش امور اطمینان می‌دهیم و با این استغاثه حضرت عبدالبهاء به درگاه کبریا، سلامتی و آسایش و آرامش و آزادگی برای همگان از درگاه حضرت یزدان صمیمانه مسئلت می‌نماییم: "در امید بگشا و از بخشش آسمانی بهره بخش شب تیره ررور فرما و روز نوروز را فیروز کن.

(بیت العدل اعظم الهی، پیام نوروز ۱۷۷ بدیع)

۴-نوروزدر آئین بهائی به قلم کریستوفر باک

نوروز نه تنها عید صیام و آغاز سال نو بهائی بلکه نماد تجدید حیات معنوی و یگانگی نوع بشر است که بهائیان سراسر جهان، همزمان آن را جشن میگیرند. جوامع بهائی با برگزاری جلساتی نوروز را جشن میگیرند؛ در این جلسات بهائیان دعا میخوانند و با سرور و شادمانی با یکدیگر معاشرت میکنند. "نوروز سال نو ما، و جشن مهمان‌نوازی و شادمانی است" (شوقی افندی)

بهائیان ایرانی تبار بعضی از سنتهای این جشن باستانی را به جا میآورند اما این رسوم فرهنگی را با جنبه‌ی دینی نوروز درهم نمی‌آمیزند. برای افزایش شادی، رویدادهای مهم را اغلب در نوروز برگزار میکنند که زمان مناسبی برای اعلان اخبار مهم است.

... نوروز تنها عید دینی بود که باب بنا نهاد. نخستین روز سال نو یعنی روز «بها» نوروز، ۲۱ مارچ است که باب آن را به افتخار «من یظهره الله» از دیگر روزها متمایز کرد. ... باب چنین مینویسد:

"آن را خداوند شهر بهاء نامیده به معنی آن که بهاء کل شهر در آن شهر است و اون را مخصوص گردانیده به من یظهره الله." (بیان فارسی، باب ۳، واحد ۵) چون نوروز به من یظهره الله اختصاص داشت، به شدت نمادین و نشانه موعودی بود که رسالت باب آماده کردن جهان برای ظهورش بود ... باب نوروز را یوم الله میخواند و میگفت ثواب هر کار خیری که در نوروز انجام شود ۳۶۱ برابر خواهد شد. ... بهاء الله بعضی از احکام مهم باب را با تغییراتی حفظ کرد. برای مثال، نوروز را عید صیام خواند:

"یا قلم الاعلی! قل یا ملاء الانشاء! قد کتبتنا علیکم الصیام ایاماً معدودات و جَعَلْنَا النیروز عیداً لکم بعد اِکمالها. کذلک أَصَأَّتْ شمس البیان من افق الکتاب من لَدُنْ مالک المبداء و المآب" (کتاب اقدس، ۲۵)...

بر خلاف دیگر تعطیلات بهائی، که به بزرگداشت رویدادهای مهم در تاریخ بهائی اختصاص دارد، اهمیت دینی نوروز بیش از هر چیز ناشی از آن است که نماد تجدید حیات به شمار میرود.... عبدالبها (۱۸۴۴-۱۹۲۱) فرزند و جانشین بهاءالله در بخشی از نامه‌ای به بهاییان آمریکایی به مناسبت نوروز نوشت:

"حال نوروز است؛ ... بدایت دور حقیقت، دور بدیع، عصر جدید، قرن جدید، زمان جدید و سال جدید است... امیدوارم که این مواهب در وجوه و صفات احبا جلوه نماید و ظاهر شود تا خلق بدیع گردند و حیاتی تازه یابند، و... جهان را جهانی نو کنند تا... شمشیر به شاخهی زیتون بدل گردد؛ نارِ ضغینه و بغضاء به شعله‌ی محبتالله تبدیل شود... جمیع نژادها نژاد واحد گردد؛ و کل سرودهای ملی همچون یک نغمه و آهنگ، هماهنگ شود. (الواح عبدالبهاء عباس، صص ۳۸-۴۰) بنابراین، این روز مقدس زرتشتی و عید بهاری ایرانی باستانی به یکی از روزهای مقدس بهائی تبدیل شده که هدفش آفرینش جهانی نو است که در آن اصل جهانشمول بهائی وحدت در کثرت، صلح و بهروزی را به ارمغان خواهد آورد. ..

به نظر بهائیان، این "روز جدید"، نوروز یا اعتدال ربیعی را به تجلیل یگانگی نوع بشر تبدیل کرده است

نوروز، تنها تغییری در وضعیت طبیعت نیست. برای بهائیان نوروز سمبلی است از حقایق روحانی. نوروز، که در تقویم بهائی معادل شهرالبهاء است، زمانی است که بهائیان پس از ۱۹ روز روزه داری، جشن می گیرند. ایام روزه داری بهائیان، طبق تقویم بهائی، در ماهی برگزار می شود که با نام مبشر حضرت بهاءالله، یعنی حضرت باب، گره خورده است. پس از این ماه ۱۹ روزه، شهرالعلاء، به روز بهاء یا نوروز می رسمیم. همانطور که ظهور حضرت باب، تمهیداتی برای ظهور ظهور حضرت بهاءالله بود، زمانی که افراد باید برای ظهور عظیم حضرت بهاءالله آماده می شدند، قرار گرفتن ماهی با نام حضرت باب، قبل از ماهی با نام حضرت بهاءالله نیز معنایی مشابه را تداعی می کند.... نوروز، نماد روحانی مسیری است که هویت بهائی با آن رقم خورده است. هویت بهائی ما امروزه، نه تنها از طریق امور فوق، که از طریق مشارکت فعال و خدمت در فرایندهای جامعه سازی تعریف می شود. فرایندی که تضمین کننده رشد روحانی و اخلاقی افراد و جوامعی است که در آن نقشی فعال ایفا می کنند. نوروز، نمادی است که اوج آن حقیقت و هویت روحانی را نشان می دهد. به همین دلیل است که حضرت عبدالبهاء می فرمایند که در نوروز مشروعات و اقدامات اجتماعی انجام دهید و فرایندهایی را آغاز کنید که ماندگار و ابدی باشند. فرایندی همانند فرایند جامعه سازی، مشروعی ماندگار، عمومی و حیات بخش است.

روزی جدید در حیات بشری آغاز شده است. روزی که لازمه زیستن در آن، انقطاع از خود، تمرکز و توجه به روحانیات، و ساختن جهانی است که شایسته چنین روزی است.